

עֵיר וְקָדִישׁ מִזֶּשְׁמִי נַחִית

זֶהר מִגְּנָא וּמִצְּלִי
סֵפֶר

זֶהר מִגְּנָא וּמִצְּלִי

דְּרִשָּׁה לְחֻזְק לְמוּד הַזֶּהר הַקָּדוּשׁ
מִכַּ"ק אֲדַמוֹ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּזוּהַר דֵּא יַפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

וְהַמְשַׁכְּלִים יִיחַרוּ כְּזוּהַר הַרְקִיעַ

חֻבְרַת מַסְפֵּר 18

תְּמוּזַת שַׁע"ד - עֵיה"ק בֵּית שֶׁמֶשׁ תּוֹכֵב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

0527615936

מִפְתָּחוֹת

- א. בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע..... ה
- ב. כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלויתא פי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן..... ה
- ג. גדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול..... ו
- ד. הלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש כלומד אף שנה פשט ביום חול..... ו
- ה. בדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן הארי" שיהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפחה ולחץ..... ו
- ו. הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח..... ו
- ז. בזכות הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוי גאולתינו, וביאת משיח צדקינו..... ז
- ח. תורת הסוד מה יהא עליה..... ז
- ט. נתאחד כלנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זהר הקדוש בכל יום..... ח
- י. ספור ששמעתי לפני 58 שנה לערך, מהגאון הצדיק רבי שבתי יודלביץ..... ח
- יא. ביום שאנשי "מפעל הזהר העולמי" סימו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדף היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה..... טו
- יב. ישאלו אותי בבית דין של מעלה האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן!..... טז
- יג. משה רבנו ע"ה הבטיח!..... כז

מפתח להערות הספר

- א.** ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפילו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס.....ז
- ב.** הגאולה תהיה על ידי שנותדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש.....ז
- ג.** על ידי למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים.....ט
- ד.** ברור הסיגים - הרשעים מישאל.....ט
- ה.** העוסקים בזהר הקדוש יזכו להיכנס בתבת נח ולהנצל ממלחמת גוג ומגוג.....י
- ו.** ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הפמון שלקחם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה, וזוהי סבת אריכת הגלות.....י
- ז.** כמה גדול שכר המחזיר בתשובה.....ב
- ח.** החובה להזהיר את אחרים.....ב
- ט.** ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה', היכן נצטיינו ע"ז ב כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתיעץ להשיב נפש ישראלית התועה מן הדרך.....יג
- יא.** מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האבודות.....יג
- יב.** "יהודעת להם את הדרך".....יג
- יג.** גדל החיוב בזה מטעם לא תעמד.....יג
- יד.** מדיו ערבות כמה צריך להשתדל בזה.....יג
- טו.** בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו.....ד
- טז.** אסור לדחות הצלת הפלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מְרַצְחִים'.....יד
- יז.** התעוררו להתחזק בלמוד הזהר הקדוש.....טו
- יח.** ועד המרוכזי העולמי לקיום היהדות, מכתב למוהר"ר משה רייכמן נ"ו.....יז
- יט.** המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:.....כ
- כ.** הרוצה להנצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזה"ק כתיבת נח שהצילה מהמבול.....כ
- כא.** הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוץ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם.....כא
- כב.** רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם.....כב
- כג.** 310 מראי מקומות שכתבו והזהירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב.....כב
- כד.** חייבים להכנס במחלקת כְּדֵי למחות בידי עוברי עברה.....כו

ספר זוהר מגנא ומצלא

ברוכים הבאים בשם ה'.

ברשות הגאון הגדול הצדיק המקביל ראש הישיבה הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א בנו של המקביל הצדיק רבי שלום שמואלי שליט"א מתלמידיו המובהקים של מורנו הרב שרעבי זי"ע, וברשות כל הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזפי הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה. אנחנו מקוים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, יביא בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות בביאת משיח צדקינו בב"א.

פותחים בכבוד אכסניה, ובהזדמנות זו אני רוצה להפיר טובה למזכה הרבים ראש הישיבה הקדושה נהר שלום תכב"ץ, הגאון הצדיק המקביל הרב בניהו יששכר שמואלי שליט"א, הפועל בכחות נפלאים לפרסם את תורת הרשב"י הקדוש, בשעורים נפלאים אשר בכל הארץ יצא קולם, ובפרט בהדפסת ספרי זוהר הקדוש, ואדרות, וכל הספרים על הימים טובים, בכל מיני אופנים, ובפורמט פיס ללמוד בדרךים, לבלתי ידח ממנו נדח, וליקר הרגעים כמו שנאמר "לרגעים תבחננו". על פועלם ומסירות נפשם בהפיצם את מאות שעוריו על זוהר הקדוש, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את למוז זוהר הקדוש, שלא יהיה בית יהודי שאין בו למוז זוהר הקדוש, לקרב לבם של ישראל לאביהם שבשמים, בארץ ובעולם כלו, וממנו ישקו העדרים וכל הצמאים ממנו שותים, ובזה יתעוררו כל ישראל לשוב לאבינו שבשמים.

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע: היום הוא יומא דהילולא של קדוש ה' המקביל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע, ומן הראוי ללמוד מדרךיו אשר זרז את כל היהודים ללמוד זוהר הקדוש בכל יום. ומכחו התעוררנו להבין ערכה של שעה, בלמוד התורה הקדושה ובפרט בלמוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערכה של שעה, שנחלקו הנם מאות אלפים ועוררו את אחינו בני ישראל בכל העולם כלו שכל אחד מישראל זמנים עם נערים צריכים להיות דבוקים בתורת הרשב"י, ואפילו נשים וילדים קטנים גם ילמדו את תורת הרשב"י.

גם בתקונו ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעכבים

הגאולה רחמנא ליצ'לו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ומגנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שנה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכל"ק. ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו'" - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדבר).

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב ז"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה [ונכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר, דלמוד (ונכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שבאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרינוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח (עיי"ש), על כן באשר לומד ביומים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שנה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'".

ואמר הרבי מקאמאגנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים מפוש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחזין, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט - אור זוהר פרק י').

מושה רבנו והרשב"י אומרים, כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ונצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו, שרק בזה תלוי סוד הצלת עם

ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזוהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל.

הרשב"ש הקדוש, אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א, בשכבו על ערש דני, סמוך לפטירתו: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש, ובתבי הקבלה, יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלוי גאולתינו, וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה יהא עליה?" (ספר הרשב"ש עמ' 158).

מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש, מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצרות לקיימן. וזה לנו מעין צנאה "ותורת הסוד מה יהא עליה?!"... והקול קורא

להתבה בן הוא ממש... בן ינסו הצדיקים אל סוד אור חבור הגה להתקדם, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויגנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יגנס (אור יקר, שער א' סימן ה').

הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (זוהר דף טז ג.) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסת, כגונינא דישראל דאתמור בהון (תקאל טו ז) "ואת ערום ועריה", והאי יונה איהי יונה דתיבת נח. [באור: ובימינא יפקון - שיצאו בתוספת וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו בעניי כמו שאמרו חז"ל ברכות (דף יז): אמר רב יהודה אמר רב, בכל יום יזום בת קול יוצאת מזהר חורב ואומרת כל העולם כלו נזוין בשביל חנינא בני, וחנינא בני ד' לו בקב תרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאולה האחרונה אפלו שאין לנו זכויות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספא דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, יכול אני לפטור את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה וכו', בן נפק לגאולה ברחמים במהרה בימינו אמן].

הקדוש בא לפני יהודי בא בימים וסיפר ברבים אשר בצעירותו למד תורה בשיבה, ולדאבון לב הושפע מהערב רב, ונפל מיהדותו אשר מלבד שבת וכשרות כפי השגתו, לא שמר דבר.

יום אחד בא לידו ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ונכנס בו חשק ללמודו. וכך מידי יום ביומו למד מספר דפים למרות לעגם והפרעתם של הסובבים אותו, וכאשר שם כיפה לכבוד תורת הרשב"י, צעקה עליו זוגתו, האם השתגענת? מה קרה לך שאתה לובש כיפה?

אמר לה, מה איכפת לך אני רק לומד היסטוריה, והסתיר את לימודו כדי שלא תפריעו לו.

וכך המשיך מידי יום ביומו עד שסיים כל הזוהר הקדוש, תיכף לאחר מכן נכנס בו התעוררות מאוד גדולה לתשובה אמיתית, והתחיל לקיים כל המצוות, והיום הוא יהודי כשר הדבוק בתורת הרשב"י. מכאן רואים כמה גדול כוחו של רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום.

ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים: הלואי אותי עזבו ואת תורת שמרו, שהמאור שבה מחזירם למוטב - וזהו האור הגנוז בתורה, וכדברי קדשו של הבני יששכר זי"ע, שהאור הגנוז לצדיקים טמון בתורת הרשב"י ע"ה.

ספר הזוהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יגנס

פי חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי פניסתם

במדבר, פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום, לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו, ברוחניות ובגשמיות.

בספר "אור התורה" (שבועות סוף עמוד רכא.) כתב וז"ל: **הבעל שם טוב** זי"ע אמר לאדם אחד שבא לשאול על בנו שהיה רחוק ממנו מאה פרסאות, ואמר שרואה אותו ממש איך הוא עומד פעת בברעסלי. והינו, על ידי שקראו לפני בזהר הקדוש, ונפשט ונתגלה האור הגנוז שם שרואים מסוף העולם ועד סופו.

מזרי ורבותי, אחים יקרים, בואו ונתאחד בלנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תרוצים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך – פי אפשר לקבל בחנם את הספרים – הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, כאן בישיבה הקדושה, וכן אצלנו ב"ארגון מפעל הזוהר העולמי" בבית שמש.

על כן את אחי אנכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים והחלש יאמר גבור אני, וצריכים מתנדבים באמץ רוח ובעזות דקדושה לחלק ספרים על הזוהר הקדוש בכל האוטובוסים וברכבות ובכל מקומות העבודה שלכל יהודי יהיה חלק בזהר הקדוש, עד ש"ומלאה הארץ דעה את ה' פנים לים מוכסים".

אספר לכם ספור מה ששמעתי לפני 58 שנה לערך, מהגאון הצדיק רבי שבתי יודלביץ זצ"ל:

פעם בא יהודי מחוץ לארץ לבקר את בנו ואת נכדיו שהיו בקבוץ, בשבוע שהגיע קראו בפרשת פי תשא. הסבא שואל את הנכד, מי שבר את הלוחות?

הנכד אומר, תאמין לי, אני לא שברתי!

הסבא שואל עוד הפעם, אבל מי שבר את הלוחות?

הנכד אומר, תאמין לי אני ילד טוב, אני לא שברתי!

הסבא הולך למורה ואומר לו, תשמע, אני שואל את הנכד שלי מי שבר את הלוחות, ועונה לי אני לא שברתי, אז מי שבר את הלוחות?

המורה עונה לו, תשמע אם הנכד שלך אומר לך שהוא לא שבר תאמין לו, הוא ילד טוב! הסבא שואל את המורה עוד הפעם, אבל מי שבר את הלוחות?

המורה עונה לו:

תגידי לי כמה זה עולה? אני אשלם לך!!!

זאת אומרת המורה לא ידע כלום משבירת הלוחות!!!

הסבא לא האמין, איך ירדנו כל כך אחורנית שאפילו המורה לא יודע.

כו, כך זה אצלנו,

מזכירים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, ומעב מלבוא על עם ישראל פצצת אטום.

אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנתתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל מחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

ב. על ידי למוד הזוהר הקדוש מתמתקים היסורים

בזוהר נשא (דף קנ"ג א): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] **ורעיא מהימנא** [שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור], **תמן אתקיים בך** [שם בגלות נתקיים בך מה שכתוב] **"שם שם לו חק ומשפט** [היינו התלבשות התורה העליונה בששה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה] **ושם נסוהו**. [ומפרש] **ובהאי עין הדעת טוב ורע** **דאיהו איסור והיתר** [ובעין הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם בעסק התורה שבעל פה], **ובאינו רזין דאתגליין על ידך** [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך], **וימתקו המים**, [דהיינו] **כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקון ברזיאי דאתגליין על ידך, כל אינו קושיין ומחלוקות** [כמלח המתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד], **דמיין קורין דאורייתא דבעל פה** [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות], **אתהדרו מתיקן מי אורייתא** [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים], **ויסודין דילך** [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה], **ברזין אלון דאתגליין על ידך, יהו לך מתיקן** [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים

ישמח בהם], **ויהדרון לך כל דחקין דילך, כחלמיין דעברין** [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], **וחל"ם, בהיפוך אתון מל"ח, דממתקת ית בשרא** [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא מל"ח הממתקת את הבשר], **אוף יסודין קומתקים** [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום], **כמה דאוקמוה** [כמו שביארו החכמים (עיין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

ברור הסיגים – הרשעים מישראל

ולרשעים מתהדרין יסודין מלח סדומית [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית], **דאיהי כסמא את העינים** [שהוא מעוור את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל], **לקיימא בהו** [לקיים בהם מה שכתוב] (איוב יא כ) **"ועיני רשעים תכלינה"** [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

ואינן (דף קנ"ג ע"ב) **ערב רב רשיעיא** [ואותם הערב רב הרשעים], **דיתקיים בהו כהוא זמנא** [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') **"יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים"** [כי אז יהיה ברור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] **"יתלבנו"**, **אינו מארי משנה** [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], **"ויצרפו"**, **אינו זרעא קדישא דשאר עמא** [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה], **הדא הוא דכתיב** [זהו שכתוב] (זכריה יג ט) **"וצרפתים בצרוף את הכסף"** [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה], **"והרשיעו רשעים"**, **אינו ערב רב** [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

על פן העצה היא, שפֿל רב וראש ישיבה יאמר, שפֿל יהודי צריך ללמד זוהר הקדוש.

ולא שמועו בקולו!

העוסקים בזוהר הקדוש יזנו להיכנס בתבת נח - ולהציל ממלחמת גוג ומגוג

[ומה שכתוב] (דניאל יב) "והמשכילים יבינו", אינו קארי קבלה [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה], דאָתמר בהון [שנאמר בהם] (דניאל יב ג) "והמשכילים יזירו פֿזר הרקיע". [והיינו] אליו אינו דקא משתדליו בזר דא, דאָקרי ספר הזר [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגעים עצמם להבין את עומק דבריו], דאיהו קתיבת נח [שהוא קתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דמתבנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה], ולזמניו [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק] אחד מעיר ושנים ממשפחה [כלומר, מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר], דבהון [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יתקיים [מה שכתוב] (שמות א כב) "כל הבן הילוד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא] היאורה תשליכוהו". [דורש האור"ה נטריקון אור ה', (ועוד יש לומר האור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, (רשי עה"פ "הבאים מצרימה"), ולהיאור"ה נטריקון ליה אור"ה וזה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש)] ודא אורה דספרא דא [וזהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו], וכלא על סיבה דילך [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

ירבעם השתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ בשביל הממון שלהם ולא השתדל להחזיר את ישראל בתשובה - וזוהי סבת אריכת הגלות

[וזה שאמר] ומאן גרים דא [ומי גרם את אריכות הגלות], עורב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)], דאנת תהא בההוא זמנא,

ביונה [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות], דשליח אחרא דאקרי בשמך [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום, ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו "יהי בישרון מלך")] פֿעורב דאשתלח בקדמיתא, ולא אתהדר בשליחותא [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דאשתדל בשקצים, דאָתמר בהון, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עמי הארץ שקץ [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ], בגין ממנא דלהון [בשביל הממון שלהם שנתנו לו], ולא אשתדל בשליחותיה לאהדרא לצדיקיא בתיבתא [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה], כאילו לא עביד שליחותא דקאריה [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על דיו].

יש להקשות, מדוע אמר 'כאילו לא עביד', הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?

יש לומר, שרומז לרבנים שבאמות הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר 'כאילו', דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל).

ובך יתקיים דא דיונה [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], דעאל בעמקין דתהומי ימא [שנכנס בעמקי תהום הים], הכי תיעול אנת בעמיקו דתהומי אורייתא [כך

אחר כף פֶּרְצָה מְלַחֵמָה גְדוֹלָה וְהָרְגוּ 6-7 מְלִיּוֹן יְהוּדִים, כְּעֵת אֲנִי שׂוֹאֵל אֶת אוֹתָהּ
הַשְּׂאֵלָה שְׂמֻקְשָׁה הַגְּמָרָא בְּמִסְכַּת שֶׁבֶת (נה) מִי הָרַג אוֹתָם?

שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבורך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמיי עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה נתתיר",** [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא צופה, (המעתיק)] וכל ישראל ערבים זה בזה, מכל שכן בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אולת י"ד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש רש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב) **ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה,** כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשונכסתי עמהם בדברים בדברי רכים וכבושים ורכים [כמו שציוותה תורה (בפרשת וארא) "ויצום אל בני ישראל", פירש רש"י, להנהיגם בנחת]. **זלגו עיניהם דמעות ואמרו אוי לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו.** ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.

תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], **הָדָא הוּא דְקָתִיב,** [זה שאמר יונה הנביא] (יונה ב) **"וּתְשַׁלְּכֵנִי מִצִּוְלָה בְּלִבְבַי יַמִּים"** [הרומז על ים התורה] (מתוך מִדְבָּשׁ).

ג. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו, רבש"ע אם לפניך גלוי, להם מי גלוי, וכתוב **"ויחלו באנשים הזקנים"**, תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וז"ל: וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו, אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אליעזר עמיהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו וליזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מזועזעים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל העולם כולו, ונפלו מהם ע"ב אלף ומי הרג אותם סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וז"ל מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): וממקדשי תחלו באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד ואמרה לפניו רבון העולמים, **איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.**

והנה הב"ח (חלק ח"מ ס"ט) הקשה, מדוע מימות

ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') **אמר מדינת הדין לפני הקב"ה, רבוננו של עולם** מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבוננו של עולם **היה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל**.

ד. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומתינו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה, וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג) וז"ל: ... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר "ויקרא שם בשם ד' אל עולם" וכיון שהיה העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל א' וא' כפי דעתו עד שיחזירהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי רבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם עכ"ל.

הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך לך וז"ל: ואמר ר' אבהו, בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה מנ"ל ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני בוראו (אינו ר"ל קרבן מוש, אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בחיל ה' ומספר שם גודל זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק, "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה, "הוציא לחם ויין" שהקדים יוצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ושורש העבודה (שער ז' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשתדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות (שער אהבת השם פרק ו) וזהו לשון קדשו: וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים, עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט: וע"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:): כל המלמד בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש דף ס"ב: כרוזא כריז בכל יומא זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכיין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק ד"ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו גם כן שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה', כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטוונו על זה, ראה מה שכתב החפץ חיים הק' זי"ע:
החובה להצלת נפשות ישראל בזריות - מ"ואהבת את ה' אלקיך".

כתוב בתורה "ואהבת את ד' אלקיך", וכתוב ברמב"ם שמצוה זו כוללת שנהיה קוראים לבני אדם כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב

יתבקשו מהם נפשות האובדות ועל זה רמז הנביא (יחזקאל ל"ד) "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם" וכו' (שם).

"והודעת להם את הדרך" - רוב החוטאים בזמננו (בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב "והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה" (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חברו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו שנאמר "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו ד"לא תעמוד וכו' (כמו"ש בה"מ תכ"ו) או אם רואה לחברו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתתו בוודאי מחויב בכל כחו למנעו מזה וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועל ידי זה באים לעבור על דברים שיגמרו לכרות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרום לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפילו אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמו שכתוב "הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו וכו'", וכפירוש רש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חברו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו על כמה אלפים כתרם, ורואה ששמעון רוצה

אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי וז"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך, שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריות איש את חברו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פרצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (תה"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן, שנדחים מורה שהרחיקו לברוח, ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם" דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמוון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם לרפאות שבר עמנו והחיוב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמוון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה הקדושה ולקיום המצוות ואם לא יעשו ככה

ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות שיכלו להציל ולא הצילו, הם אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמוד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה".

וידוע הספור, איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו מפצצת אטום!!!

רב אהרן ספר לי ששמע מהגה"צ המקב"ל רבי יהודה ליב אש"לג זצוקללה"ה בעל מחבר ספר הסלם על הזוהר הקדוש.

הגה"צ רבי יהודה ליב אש"לג זצ"ל ראה שמלחמת היטלער ימ"ש פרצה על העולם, ופקדו קאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורבי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, "בספרא דא יפקון מגלותא", התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמוד

הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ירך (ע"כ תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אסור לדחות הצלת הכלל מיום ליום - הדוחים נקראים בשם 'מרצחים'

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה" הכוונה אפשר לומר כי ישעי' הנביא תמוה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק ילין בה" שבעת שהגיע לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "ילין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע וזרו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדריגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרז בה ולקיימה תיכף כמו שאמרו "מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה" (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

ה. התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש
 וישראל ה'טהורים ו'אחינו ה'נבונים, ידעו ויתבוננו לעסק בלמוד הזהר הקדוש שפ'ידוע מטהר את הנשמה ומסגל לכל ברכה וטובה כמו שכתב החיד"א זלה"ה בספרו "מונרה באצבע" (ב. מד) וזה לשונו: "לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר ואף

ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל ידי זה יחזור החוב אליו, וכן בענינינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבירו מאיזה עוון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בחפצי שמים צריך לבקש עצות ותחבולות כחפצי עצמו

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתיאש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו ה' חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, ה' מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר "בכל דרכיך דעהו" וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז

את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה. [ראה השמטה בסוף הספר עמוד כ"ח].

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמאי, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שקלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בנדאי נמצא מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הפד"ץ עדה החרדית בירושלים ע"ה ק בשנת תרפ"א פהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכו, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדר היומי, הנדפס ב"ב פרכים ל"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' בכסלו תשס"ט עד כ"ב טבת - ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב בעתון חדש בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלשה שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם פן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום].

וגם בעופרת יצוקה היו נסים גדולים מאד פידוע.

וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה תקימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה,

ימים עלמא עד דייטי מלפא משיחא" וכדוע שבזכות לימוד הזוהר הקדוש והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמו שכתוב בזוהר הקדוש ובתקונים.

ובתקון ו' איתא: "וכמה בגי נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך פד יתגלי לתתא בדרך בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

שיטעה בקוראתו, והוא תיקון גדול לנשמה...", עכ"ל זה"ה. **על כן התעוררו להתחזק בלמוד הזוהר הקדוש** כמו שכתוב (תהלים קיט) "עת לעשות לה' הפרו תורתך", (ובאורו: פשהעב רב מפירים את התורה מוטל עלינו להתחזק ולעשות עת וזמן לכבוד השכינה הקדושה, וליחדא קב"ה ושכינתיה), כושום שזוהר זמן הגאולה, וכדוע **כל הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש**, וכמו שאמרו בזוהר הקדוש (זה"ח ח"ב מ) על דורו: "זכו דדרא דא

שאם נסים פלנו את ה"זוהר המקלק" דבר יום ביומו ("דף היומי" בזהר), ובפרט היום שהראש ישיבה הגה"צ רבי בניהו יששכר שמואל שליט"א הדפיס את הסט זוהר הקדוש עם תרגום 18 פרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

מוזי ורבתי, לא נעשה את השגיאה שעשו כל הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ שלא רצו לשמוע בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!!
אל תגידו לא ידענו?? אל תגידו לא יכלנו להציל את עם ישראל!!!
אספר ספור מפחיד מהחפץ חיים זצ"ל בענין מקנה.

ישאלו אותי בבית דין של מעלה האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן!

בעירה לא הרחק מראדין נפסלה המקנה המקומית, ולאף אחד במקום לא היה אכפת לתקן את המקנה, ואז החליט החפץ חיים לעבור לאותו עיר, וכשהגיע לשם הוא שלח לכנס את כל העיר, והודיע להם שהוא נמצא בעיר, ומבקש להגיד דרשה בבית הכנסת. כששמעו בעירה על כך, סגרו כולם את החניות ובאו לבית הכנסת, ואז פתח החפץ חיים ואמר:

רבתי! כשאגיע לעולם העליון ישאלו אותי מה שמך? אשיב ישראל מאיר, ישאלו אותי האם ידעת שבעירה זו יש מקנה פסולה? אשיב כן, ואז בודאי ישאלו אותי ומה עשית? אשיב, שנסעתי לעירה והזהרתי את תושבי המקום, ולא רצו לשמוע בקולי, לכן אני מבקש מכם שתמסרו לי בכתב שאני הזהרתי אתכם.

וכל זה לא עזר לו, לתקן את המקנה, אז עלה החפץ חיים לבימה לפני קריאת התורה ואמר: אני לא נותן לכם לקרא בתורה עד שתאספו פסוף תכף ומיד לתקן את המקנה, וכך הוי. ותקנו את המקנה.

כמו כן ישאלו אותי בבית דין של מעלה, שלום יהודה! האם ידעת שאפסר להציל את עם ישראל מפצצת אטום?

אשיב, כן.

ישאלו, ומה עשית לזה?

אשיב, הדפסתי מיליוני ספרים על הזוה"ק, ואמרתי בדרשות את האמת שכל הרבנים והראשי ישיבות שלא אומרים לקהל שלהם ללמוד זוהר הקדוש הם ראשי הערב רב, [כל זה כתוב בזוה"ק 172 פעמים, וגם מובאים ב-140 ספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע - סך הכל 310 מראי מקומות, והדפסתי הכל ב-17 ספרים, וכל אחד יכול לראות את זה], והם אשמים על כל האסונות שמגיעים לכלל ישראל מידי יום ביומו.

זהו האמת היחידי שיתקבל בבית דין של מעלה.

אבוהב, תמיד כח, ויקרא רבה כה, ילקוט רות על הכתוב וימת אבימלך, אבות דרבי נתן פרק כט, חומת אנך פרשת נח, סנהדרין קא: כו' ב').

הנני פונה אליכם, ר' משה רייכמאן שליט"א, בבקשה גדולה לטובת הכלל!!!

כבודו ידוע כאחד שנושא עליו את עול הכלל, מוסדות התורה והחסד, ולכל אחד ואחד בלי שיעור; עשיר במצוות וזכיתם מן השמים לעזור לכלל ישראל, השם יתברך נתן לכבודו פיקדון, וכבודו מבין איך להשתמש בפיקדון זה, על כן הנני פונה אליכם בבקשה גדולה של הצלת נפשות ישראל, ובלי שום ספק בכוחכם להוציא זאת מן הכח אל הפועל.

1 יש לנו למעלה ממאה מתנדבים שעובדים זה שנים להציל את כלל ישראל, 7 מיליון יהודי אמריקה וכן גם יהודי ארץ ישראל ובכל העולם כולו. העבודה מתבצעת שנה בשנה תמידים כסדרם. כבר פעלנו בעזרת השם יתברך גדולות ונצונות, אבל האפשרויות מוגבלות, החובות תופחים מיום ליום ואין בכוחנו להמשיך.

ניסינו לעשות משהו בין אחינו בני ישראל, אבל העזרה שקבלנו קטנה לעומת ההוצאות המרובות הרובצים עלינו בהווה ומה שעלינו לעשות בעתיד כדי להציל מספר נפשות כמה שאפשר.

פונים אנו אל כבודו בבקשת עזרה, וזאת למודעי שאין בכוננתנו חלילה בבקשת עזרה כספית בשביל עצמנו כדי שנוכל להמשיך לעבוד, לא! לא ניקח מכבודו פרוטה אחת. כוננתנו כולו לשם שמים. לא צריך ואין בכוננתנו שיגיע פרוטה אחת אלינו ישירות, אלא שכל החשבונות של ההוצאה וההכנסה של הפצת תורה ויהדות יגיעו ישירות אל כבודו, וכבודו ישלם עבור ההדפסה, כריכה, הוצאות דואר, חברות מחשבים לשלוח את כל הספרים המיועדים להחזיר בתשובה את כלל ישראל.

2 זכרו! בטוחים אנו בעזרת השם יתברך שביכולתנו להחזיר בתשובה חלק נכבד מכלל ישראל ממיליוני יהודים. יש בידינו די הוכחות

1. אגתיק מכתב ששלחתי לערך ל-20 מיליונרים בארצות הברית ביניהם כל האחים של הרייכמאנים, ושלחתי לכל אהד יותר ממה מכתבים לקניים "הוכח תוכיח אפילו מאה פעמים". [אחר שקבלו המכתבים ולא ענו, פולם פשטו את הרגל, פידוע מהעשירים הכי הגדולים משפחת הרייכמאנים, איך שפשטו את הרגל בלונדון, וזה מוסר השכל לכל העשירים].

דגמא קטנה לאחריות הגדול שכל אהד מקיב ויכול להציל את עם ישראל על ידי לימוד ה"זהר"ק, [זה לא עולה לך כסף], ובזמן קצר של 10 דקות ביום יכולים להציל את כל עם ישראל.

ועד המרכזי העולמי לקיום היהדות

מכתב למוהר"ר משה רייכמאן נ"ו

בס"ד,

החיים והשלום וכל טוב סלה אל כבוד ידידי היקר הנגיד הנכבד המפורסם בכל אפסים במעשי צדקה וחסד שלו, הטוב והמטיב לאחרים המו"מ בתו"ר כש"ת מוהר"ר **משה רייכמאן נ"ו**.

נאמר בתורה "וכשלו איש באחיו", כתוב על כך בגמרא שילדי ישראל ערבים אחד לשני ועבור כל הכלל כולו, כך הוא ברוחניות וכך הוא בגשמיות. עוד כתוב בגמרא שעיקר הערבות נאמר בענין התוכחה, שכל יהודי נושא באחריות על כך שיכול למחות ואינו מוחה, הן על היחיד והוא הדין אם יכול למחות או לפעול אצל כלל ישראל הוא מחוייב בכך, ובאם אינו עושה כך, אזי כל האחריות והאשמה מוטלת עליו כאילו הוא עשה את העבירות שהיה באפשרותו למנוע או שהיה יכול לפעול שיעשו כמצות התורה (שבת נד. ק"ט; חנוך מצוה רלט, יורה דעה שלד-מח, ילקוט שופטים סח, מדרש תנחומא משפטים, מדרש תנחומא חקת, אותיות דרבי עקיבא א, רש"י סוטה מא: אבות דרבי נתן פרק כ"ט, מערכי לב דרוש אות ע', דף קנ"ו, וספר יד ימין חלק ב, דף יג, ועיין באריכות בספר שאלות ותשובות מהר"ם ש"ק אורח חיים סימן שג והלאה. ובענין שכר המוכיח עיין בזהר הקדוש חלק א, כט; ראשית חכמה שער הקדושה פרק יב בשם מהר"י

הרובצת עלי, כל זמן שלא ניסיתי את הכול והשומע ישמע ועליו תבוא ברכת טוב, ואני את נפשי הצלת!!!

על כן החלטתי לשלוח אליכם בעזרת השם יתברך 101 מכתבים כפי החיוב של תוכחה על פי תורה, ואקח אתי את כל המכתבים האלה לאחר 120 שנה, להראותם לפני בית דין של מעלה שפעלתי כסדר לעורר את כבודו ברחמים ובתחנונים בכל לשון של בקשה, בכדי להציל את שבע מליון היהודים ולא הי' מי שיעזור בידי ולכן לא עשיתי יותר ממה שעשיתי.

אספר לכבודו מעשה נורא שנדפס בספר "מן המיצר" (וגם בספר "קראתי ואין עונה" דף 64), שהגה"צ מורנו הרב ר' מיכאל בער ווייסמאנדעל ז"ע עשה בעת מלחמות העולם השניה להציל 50.000 יהודים מטשכוסלובקיה (חוץ מעוד 40.000 שכבר נשלחו אז לדאבוננו), לבל ישלחו אותם לתאי הגזים רחמנא ליצלן והיה צורך ב-\$50,000 כדי להצילם, \$25,000 הוא השיג בעצמו על ידי עבודה קשה ומפרכת זמן רב והעביר את הכספים לראש הנאצים בטשכוסלובקיה (על ידי השליח של ראש הנאצים) בכדי לעצור את משלוחי היהודים לתאי הגזים, ובטוח היה שיעלה בידו להשיג את שאר הכסף של עוד \$25,000 שהיה אמור להגיע לידי הנאצים עד 7 שבועות. למעשה הוא עבד יומם ולילה בעזרתם של עוד כמה יהודים בעלי מסירות נפש, ולא עלה בידו להשיג את הסכום, ובינתיים דחה את הרשעים בתירוצים שונים.

לפועל לא השיג ר' מיכאל בער זצ"ל לאחר שלושת החדשים את הכסף, מאף ארגון באמריקה ובשווייץ (שהיו אמורים לעזור ליהודי אירופה), והנאצי ימח שמו אמר בפעם האחרונה כי יחכה רק עד יום כיפור ובאם לא מקבל את הכספים עד אז הוא שולח, רחמנא ליצלן, את 50,000 היהודים הנותרים לתאי הגזים.

ערב יום כיפור צורר היהודים עשה את אשר הבטיח ושלח משלוח של שלושת אלפי יהודים לפולין, כשראה הגה"צ ר' מיכאל בער את המצב הנורא וכסף עדיין אין, שלח מיד בליל יום כיפור (בזמן של כל נדרים) שלושה טלגרמות לשלושה רבנים חשובים, אחד הרבנים היה הרבי מסאטמאר זצ"ל (יתכן שעד אז לא נתנו לו את הדואר

על כך, ומחוייבים אנו לפעול בזה על פי התורה כפי שכותב החפץ חיים בספרו "נדחי ישראל" וכזה כתבו גם כל גדולי ישראל באריכות וכו'.

3) ב"ה אני לא חי באשליות ודמיונות, כי בעזרת השם יתברך הדפסתי ספרים והוצאתי לאור מליון וחצי עותקים, והפצתי אותם בחנם בכל העולם כולו, ואלפי המכתבים שקבלנו יוכיחו. לאחר עבודה קשה ומפרכת של 18 שנה הוצאנו לאור קרוב ל-350 מיני ספרים לזכות הרבים, המקיפים את יסודות הדת. ההבדל הוא, שכל עבודתי שעבדתי במשך 18 שנה אתם יכולים לפעול עשר פעמים ככה ביום אחד, כי השם יתברך נתן בידכם היכולת, ומכם יתבעו באם לא תעשו זאת ח"ו, ויש קונה עולמו בשעה אחת. באמת הייתי צריך לנסוע לכבודו, ולשוחח על כל העניין בפרטיות בכובד ראש ובאחריות כפי שדורש עניין גדול כזה, אלא היות שכבודו על פי רוב לא נמצא בביתו וקשה להגיע אליו, על כן הנני כותב מכתב זה, כתבתי כבר בעבר הרבה מכתבים וכנראה שלא הגיעו לידי כבודו. על כן באתי לידי החלטה להסיר מעלי את האחריות שיתבעו ממני לאחר 120 שנה שיכלתי להציל רבים מתוך ה-7 מיליון יהודי אמריקה ומהעולם כולו ולא עשיתי זאת, ובאם אשאל איך ובמה? הרי אין לי אפילו פרנסה? והנני עוסק כל ימי לזכות הרבים? ישיבו לי מן השמים, מדוע לא דפקת בדלתות העשירים שקיבלו את ממונם מן השמים בתורת פקדון כדי להפיץ תורה ויהדות.

אשיב, העשירים אינם משוכנעים בכך, הם חושבים שהכסף שייך להם.

וגם שאינם מאמינים, כי מורגלים הם לכל מיני שקרנים, ואינם מאמינים אפילו כשאחד אומר אמת, ואינם מטריחים עצמם לבדוק את האמת.

ישאלו אותי, האם ניסית אצל העשירים בעלי לב טוב וחוש מפותח של צדקה וחסד בדוגמת רייכמן?

אענה, כן.

ישאלו אותי, האם עשית ככל שביכולתך? כידוע לך שהעשירים עסוקים מאד וכשמוזכרים להם פעם או פעמיים עדיין אינם זוכרים!

אי לכך, החלטתי לשלוח כמה מכתבים בכדי להסיר ממני את האחריות הגדולה הזאת

"ובְּמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב". אִיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זוֹ (ליל"ת) אָמַם שֶׁל עֶרֶב רַב. שְׁהִיא מְטַמְּאָה פְּנֵדָה בְּמוֹשֵׁבָה. וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשֵׁבָם לְצַדִּיקִים שְׁיֹשְׁבִים בִּינֵיהֶם.

לכם שאני בא בהצעה שתקנו את כל מנהטן בחמש ביליון דולר, כמה זמן הייתם נותנים בשביל דבר זה? ותוכנית זו שלנו היא גדולה מליון פעמים, כמה זמן צריכים לתת לכך.

זכור! אינני עובד על מנת לקבל שכר, אך ורק בגלל יראתי מהשם יתברך שיתבע אותי ביום הדין הגדול והנורא, מדוע לא הצלת את כל הנשמות הטועות שלא היה להם רועה ומחנך שידריך אותם אל הדרך הישרה, ואתה ידעת מכך ובידך היה להצילם ולא עשית מאומה, על כן עליך למסור דין וחשבון!

כפי השמועה, הציל אביך עיר שלמה של יהודים ועל ידי כך זכה לעשירות לדורות.

ועליכם להבין מה פירוש להציל יהודי וכל שכן מספר גדול כל כך של מליוני יהודים.

באם כבודו זקוק למקורות בהלכה שמחוייבים אנו לעשות זאת, אפשר להביא את כל הפוסקים ראשונים ואחרונים, אבל הנני מבין שכבודו תלמיד חכם ומבין מעצמו ש"מי שיש בידו למחות ולא מיחה, להחזיר את ישראל בתשובה ולא החזיר אז כל הדמים הנשפכים אינם אלא על ידו", כלשון חז"ל, ואי אפשר להתעלם מדברי האזהרה של חז"ל הקדושים.

אפשר להביא בכתב את כל אשר פעלנו בעבר, ותוכניותינו להבא בעזרת השם יתברך, ועזרתכם על ידי שתהיו שלוחו של הקב"ה יוכל להכפיל ולשלש את כל הפעולות, ואין ברצוננו לכתוב באם חס וחלילה לא, שאז אף עבודתינו שעד עתה נמצאת בסכנה, ועל מי האחריות?

תקנתנו לשמוע מכבודו בקרוב, כי כל יום הוא פסידיא דלא הדרא.

הכו"ח מתוך צער ושברית הלב
וועד המרכזי העולמי לקיום היהדות
ה"ק שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו, ברוקלין נוא יארק

בענין זה) שהוא מוכרח מיד את הכסף, כי זה פיקוח נפשות של עשרות אלפי יהודים שמצפה להם יסורים נוראים ולאחר מכן המוות רחמנא ליצלן. המכתב נפתח במילים "על דעת המקום ועל דעת הקהל", בשמו של הרב מנייטרא הוא מזמין אותם למחרת ביום הקדוש לבית דין הגדול בגלל החיוב שלהם לעזור ליהודי סלובקיא שעומדים להישלח לתאי הגזים חס ושלום ובגלל הכסף שאינו נשלח אי אפשר להצילם, והכל על אחריותם. הרבי מסאטמר זצ"ל שלח מיד ביום הקדוש את הכסף וזה הגיע יום אחד לאחר יום הכפורים, אבל זה כבר בא מאוחר מדי כי המשלוח האחרון עם 3000 יהודים כי הם כבר היו בדרכם לתאי הגזים באושוויץ לא עלינו רחמנא ליצלן. והרשע לא רצה בשום אופן, לאחר כל הבקשות והבכיות, להחזירם, הוא אמר כי סובבתם אותי בכל מיני תירוצים שקריים וליצנות, מעתה ואילך אם תעמדו בהבטחתכם טוב ואם לאו גם אני לא אעמוד בהבטחתי. עד כאן הסיפור.

ר' משה היקר שליט"א, תובעים מן השמים משנינו ביחד שאנחנו חייבים להציל את מליוני היהודים באמריקה, אירופה וארץ ישראל כו' ושנינו יחדיו בכוחנו לפעול בעזרת השם יתברך. באם נעשה זאת אשרינו שזכינו לכך, ובאם חס וחלילה לא נעשה זאת אזי יבואו בטענות לשנינו בלבד ולא לאף אחד, כי רק אנו יכולים לפעול זאת, אני עם הצוות שלי שמוכן לעבוד כולו לשם שמים בלי שום תשלום, ואתם עם כספכם שהשם יתברך נתן לכם לפיקדון.

זכור! לא יהיה לכם פתחון פה ותירוץ שלא ידעתם מכך או שלא היה לכם זמן לכך! כי במחצית השעה ביכולתכם לתקן הכול ולהציל את כל שבעה מליון היהודים, את כל השאר אקה אי"ה על כתפי הצרים, ואתם תבואו אל המוכן. עליכם רק לקצור את הפירות. אנא תארו

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו'" - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב (תהלים פרק א פסוק א).

"אשרי האיש". הוא אהי"ה אשר אהי"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) "ראשך עליון כפרמל". וזה תפילין של ראש. "ודלת ראשך כארגמן". זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל פן בראשית שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) "באשרי כי אשרוני בנות". [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליפגס שמה, "אשר לא הלך בעצת רשעים". שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמאל ונחש) "ובדרך חטאים לא עמד". איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) "כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'". "ובמושב לצים לא ישב". איזה מושב לצים זו (ליל"ת) אפם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים

ז. בספר מטעמי זוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) "הן יבושו ויכלמו כל הנחרים בה" וגו', זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל כל אינון טבאן דקאמר על ידי נביאי קשוט... [עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתנבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...], אבל אזליו לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחכו, וחמאן כתיבין באודייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עליהו, ומתנחמין בגלותהון... [וישראל החזיקו מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"י...], ועל דא, "הן יבושו ויכלמו כל הנחרים בה", מאי כל הנחרים בה, דאתקמו נחיריהו ברגז אעלף בגלותא דא, בהוא זמנא, יבושו ויכלמו מכל טבין דחמון להון לישראל [ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמחה בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל - והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול] (זוהר הקדוש פרשת כי תשא דף קפ"ח ע"ב).

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

ואינון ערב רב רשיעיא [ואותם הרשעים

שמהערב רב] דיתקנין בהו בהוא זמנא [יתקנין בהם לפני ביאת המשיח הכתוב: (דניאל יב) "יתבררו יתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים" (שאז יהיה בירור גמור בישראל), "יתלבנו", אינון מארי משנה [אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה], ויצרפו, אינון זרעא קדישא דשאר עמא [וזרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה]. הדא הוא דכתיב (זכריה יג) "וצרפתיים כצירף את הכסף [דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה] והרשיעו רשעים", אינון ערב רב [ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל].

"והמשפילים יבינו" (דניאל יב), אינון מארי קבלה [המשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה]. דאתמר בהון (דניאל יב) "והמשפילים יזירו בהר הקיעי", אליו אינון דקא משתדליו בזוהר דא, דאקרי ספר זוהר [אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר זוהר] דאיהו כתיבת נח [שהוא כתיבת נח שמוציל מהמבול] דמותכנשין בה שנים מעיר ושבע מומלכותא, ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה [שכמו שלא פולם זכו להיפגס לתיבה לפני המבול, כך רק הזריזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי זוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א) "הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם קובעים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות", דבהון [באלו שיזכו לעסוק בזוהר

דקמעות בראותו המפנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזוהר, כל תורתו הוא משפה ולחון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים וויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמפנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחון, כדאג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זוהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא ויליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרתא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכנינתא. ובנדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים וויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה (היכל הבדקה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדרין כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, שגאמר "או יחזק במקווי' יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר, כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה,

הקדוש] **יתקנים** (שמות א) **"כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"** [להיות בבחינת בנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו], **ודא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך** [וזה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש] (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רענא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב; ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד י"ג, נ"ד).

עסק התורה שלא לשמה: והנה מזה שכתב בתחלת דבריו "ואפילו כל אינון דמשפתדלי באוריתא כל חסד דעבדי לגרמיהו" וכו', עם היות שפשוטו כבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מקלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שקם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב "ונעשה לנו שם". פכתוב בספר הזוהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק "אלה תולדות השמים והארץ", שחמשה מינים יש בערב רב, וכן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר "המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם", ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) "הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם" בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושניין בהון ספר תורה ונטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא, כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה ונענה באמרום כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה זוהר לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה פנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרח ולענין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלקתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו

שְׁיוֹשְׁבִים בַּיְנֵיהֶם, כְּנִדְהָהּ. וְמִי שְׁמַתְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁרִי, שֶׁהוּא הַפְתָּר וְהֵרָאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה, נֶאֱמַר בּוֹ "וְהִנֵּה פֶעֶץ שֶׁתּוֹל עַל פְּלָגֵי מַיִם". וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ "וְעִלְהוּ לֹא יָבוּל".

את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמוה. כמו שאמרו (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב'), כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר, אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו), כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

ח. בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

הַיּוֹת וְחַז"ל גִּילוּ לָנוּ שֶׁהַעֲרֵב רַב הֵם הַמְּעַפְּבִים אֶת בֵּיאת הַקּוֹשִׁיחַ, וְכָל הַצְּרוֹת מְחַמְּקֵתָם, וְהַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ מֵלֹא מִזְּהָ בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת, לְקַטְנֵנוּ מִרְאָה מְקוֹמוֹת נִרְחַב וּבְהַקְּףָ נִפְלָא.

310 מְרָאָה מְקוֹמוֹת שֶׁכְּתָבוּ וְהַזְהִירוּ אוֹתָנוּ לְהַיּוֹת נְזוּהָרִים מִן הַעֲרֵב רַב - כְּנִגְדֵי שִׁי עוֹלָמוֹת הַמּוֹנֵנִים לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת

רְאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. עז, עב. צז, עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכה, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו, עב. קמוז, עב. - זוהר חדש: פרשת יתרו מאמר ד' גווני עינא. פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פרשת יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עֵץ חַיִּים לְהַאֲרִיז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגלים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. -

שְׁנֶאֱמַר "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדֶיךָ כְּסִיתִיךָ לְנִטְעַי שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ". רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר, אִף מִגּוֹן עַל כָּל הָעוֹלָם כּוֹלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר "וּבְצֶל יָדֶיךָ כְּסִיתִיךָ". וְלֹא אָמַר, אִף מְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאוּלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "וְלֹאֲמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתֵּה".

וְעֵין בְּסֶפֶר "נֶפֶשׁ הַחַיִּים" (שער ד' פרק כ"ה), שֶׁרַק עַל יָדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ זוֹכֵה לְקַיִם הָעוֹלָם. וְאִין לָךְ תּוֹרָה לְשִׁמּוּהָ יוֹתֵר מְלִימוּד הַזּוֹהֵר הַקְּדוֹשׁ, (עין אור הזוהר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה, ורק בתורת ה' חפצם כל הימים, ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם, המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו, ומאריך חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיו רגלם ליחרב ח"ו, כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים, כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל", ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו, ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו', ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא, העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה, שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתוהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה, תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציאיות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד רב כחו, שבידו להעמיד ולקיים

כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פרשת בא תורה אור אות ג', פרשת כי תשא תו"א אות ג', פרשת ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פרשת חוקת תו"א אות ב', פרשת ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגור מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמינשר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל ט"ו בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פי"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פרשת דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פרשת תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פרשת בלק, פרשת ראה, דף יג עב פרשת תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פרשת בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פרשת ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פרשת נשא דף תס, פרשת שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. - דברי חיים פרשת ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי

שער הפסוקים: פרשת ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פרשת תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עין הדעת טוב להאריז"ל: פרשת בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פרשת משפטים, ליקוטי תורה פרשת בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פרשת טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. - ספר המפואר למהר"ש מולכו דרוש על פרשת בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פרשת תרומה, פרשת במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פרשת תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פרשת ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עח, פ, צז, קי, קכ, קמד, קפי, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פרשת כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פי"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. - של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות

עכשו תשאלו איך יכולים לדבר על גדולי ישראל כף?

התשובה היא שבאמת יש לנו מהדור האחרון יותר ממואה גדולי ישראל האמתיים ממואה שנים האחרונים, ביניהם החפץ חיים והחזון איש זצ"ל, שכלם צוו לנו ללמד זוה"ק, ואלו שלא הולכים בדרכיהם הם הערב רב האמתיים.

לכל אחד ישאלו בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל ולקרוב הגאולה?

ואם תתקשרו אתנו שכלנו ביחד נפרסם את למוד הזוהר הקדוש כשישאלו אתכם בבית דין של מעלה מה עשית להצלת עם ישראל?

תענו, חלקנו זוהר הקדוש בכל מקום ומקום, והפצנו שעורים בזוה"ק בכל מקום שיכלנו, וזכינו לקיים בעשה טוב אמרם ז"ל (שבת דף נד עמוד ב'): כל [מי] שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה - נתפס על אנשי ביתו. באנשי עירו - נתפס על אנשי עירו. בכל העולם [כלו] - נתפס על כל העולם כלו¹, וזכות הרבים יעמוד

צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258.

א. החפץ חיים במכתבים מכתב כ"ה כותב וז"ל: כי כל תלמיד חכם בגדר צופה, במקום נביא להוכיח לעם דרך ד' וח"ו אם מתרשל בזה עונו גדול למאד, ובימינו אלה מי שמופלג בתורה ובידו להוכיח נקרא תלמיד חכם לענין זה.

ועל הרבנים שבכל עיר ועיר שלא להתעצל בזה ולדחות הענין כלאחר יד כי עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע חס ושלום על זה, וכל הרוצה להנצל ממדת הדין הקשה עליו להוכיח ולזרז להמון ישראל ואז את נפשו הצייל, כי בודאי יטענו המון ישראל בעת שיובאו לדין על מעשיהם הרעים, שאינם אשמים בזה, מפני שהתלמידי חכמים והרבנים לא הוכיחו אותם על מעשיהם, ועל כן על הרבנים להוכיחם ולהורותם את הדרך הנכונה הטובה והישרה ואז את נפשם הציילו ממדת הדין הקשה וגם את המון ישראל יחזרו למוטב במדה מרובה, ויהיה טוב לנו על ידי זה בזה ובבא ונזכה לגאולה ולישועה במהרה, עכ"ל.

ואין לומר שלום עלי נפשי מאחר ובכל עיר ועדה יש ביד שנתמנו על ידי הקהל, ולכן אין החיוב מוטל על כל ישראל, ובפרט במקומות

האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פרשת נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פרשת נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפרשת שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהרי"ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. - חידושי תורה פרשת קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' ס"י קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פרשת וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון

מלהשגיה כי העמידו גברי רברבי בחריקוהו והיינו רישך בקיריא ורישא דרישיך בחמימי ומ"מ קירי איכא, וכל זה בחלק חוקים ומצות, עכ"ל (ש"ת חת"ס ח"מ סימן קע"ז).

ואם תאמר, מה לפחותי ערך כמונו לעסוק בתוכחות הלא ישיבו נגדינו טול קורה מבין עיניך, אך אין זו תשובה מספקת מפני שבספינה אחת יחדיו אנו נוסעים, מאחר שאם לא נמחה ניתפס בעוונות הדור, ולהציל נפשינו אנו צריכים וחייבים וכמו שכתב החפץ חיים בספר גדר עולם וז"ל: והנה ידוע כי יש על כל איש מישראל מ"ע מה"ת להוכיח בעמיתו כשנכשלין באיזה איסור כמו שנאמר הוכח תוכיח וגו' ועל ידי זה שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו חטא **דכשם שנפרע הקב"ה מעושי העון כך נפרע מאלה שהיה בידו למחות ולא מיהו** (שבת נ"ה) מי שיש בידו למחות באנשי עירו ולא מיחה נתפס עבורם ומי שהיה בידו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס בעון אנשי ביתו **וגם ידוע דכל איסור שנעשה בפרהסיא הוא חמור הרבה יותר מבצענא שנקרא מחלל שם שמים בפרהסיא ואז גם חיוב ההוכחה גדול ביותר שלא יאמרו הותר מצותיו של הקב"ה ועל כן גם במנהג הרע הזה שעוברים בפרהסיא על עוונות חמורות כחילול שבת, טהרת המשפחה וכדומה כל איש שיראת השם נגע בלבבו לחילה לו לשתוק ושלא למחות בזה, ומי שיכולת בידו למנוע ולא מנע הלא יתפס גם הוא בחומר העון וכנ"ל, וכדאיתא כעין זה ג"כ בויקרא רבה (על הפסוק שה פזורה ישראל). ישראל נמשלו לשה מה דרכו של שה לוקה באחד מאיבריו וכולם מרגישיין [היינו כל הצאן דדרכן להמשך זה אחר זה וכשאתח לוקה באבריה ופסקה מליך עוד, כולם יעמדו באותו מקום] אף ישראל אחד חטא וכולם נענשים.**

וכן תני רשב"י, משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה נטל אחד מהם קודח והתחיל וקדח תחתיו, אמרו לו חבריו למה אתה עושה כן, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח, אמרו לו מפני שאתה מציף את הספינה וכו'. ע"כ. הרי את נפשינו אנו תובעים ורוצים להציל וכן את נפשות בני ביתינו היקרים לנו שאנו חסים

שיש רבנים ראשי הקהל אל נאמר שעליהם מוטל הדבר, כי על כל אדם מישראל החיוב למחות ולפגוע בעוברי עבירה ואסור להעלים עין מעוברי עבירה, דדבר זה מוטל על כל ישראל, ובית דין שליחותם דכל ישראל עבדי ועל ידי זה נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיה, אבל כשאין בית דין עושה שליחותם דישאל, שוב חלה החובה בזה על כל אחד מישראל כמו שכתב החתם סופר בתשובותיו, וז"ל:

וקיים חוקים ומצות כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס מי שאינו מוחה ויש בידו למחות בכלל אשר לא יקים את דברי תורה הזאת כפי' רמב"ן פרשת תבוא עפ"י ספרי, ומ"ש אשר לא יקים זה ב"ד שלמטה לאו דוקא ב"ד אלא כל אדם מישראל קטן וגדול שם הוא, אם יש בידו לעשות, וכת' ואם העלם יעלימו עם הארץ בתתו מזרעו למולך משמע שה' על ע"ה שלא יעלימו וע"ה איננו ב"ד, כדמוכח בפרשת חטאות דע"ה בעשותה היינו הדיוט וב"ד היינו עיני העדה, וא"כ על כל ע"ה הטיל הכתוב שלא יעלימו, ומדכתב אח"כ והכרתי אותו למעט כל עולם, ש"מ שה' להם ג"כ בכרת כמותו אלא שמיעט הכתוב והיקל עונשם מכרת חוץ מעונש שבועות שוא דחמיר טפי ויש עיון בדבר קצת מש"ס פרשת שבועות הדיינין, מ"מ אמת נכון שאין בין ב"ד ובין כל שום איש מישראל שיכול למחות ולפגוע בעוברי עבירה ולא כלום, ואפילו תלמיד לפני רבו לא מיקרי אפקרותא לפגוע בהם ולהכות באגרוף רשע עד שתצא נפשו כנחמ"י בן חכל"י ואכס ואמרטם ואמר יד אשלח בכס וב"ד שהזכירו בכל מקום לישא בעלמא הוא ואורחא דמלתא שיש כח בידם כמו קטן אוכל נבילות ב"ד מצויין להפרישו, וכמו במילה ב"ד מצווי' למולו, ורמב"ם ס"ל בס' המצות אפילו דרבנן מה"ת ניהו מלא תסור, ע"כ פסק אפילו באיסור דרבנן ככה, כמו שכתב פ"ו מהל' חמץ ומצה באוכל מצה בע"פ (ועי' תי"ט נזיר פ"ו משנה ג') ודברי חי' ר"ן חולין קל"ב תמוהים שכתב שיעור ההכאה ל"ט כמלקות דאורי' והוא תימא נחזור להנ"ל דדבר זה מוטל על כל ישראל, וב"ד שליחותיהו דכל ישראל עבדי שנתמנו שלוחא דישאל, ועל ידי זה נפטרו כל אחד ואחד

וכו', וידעתי גם ידעתי מהיכן נשתרבו ונסתבר טעות זה בין שהם מחשבין שהם מבינים בכנות דבריו וכו', ולכן לכל פרט היוצא מכללן ורובן של ישראל אין לחוש אליו, דאפשר אם נחקור נמצא מי אביהם אפשר עדיין המה משארית הפליטה מהערב רב אשר תמיד היו לאבן נגף לבני ישראל וכו', וענין מכשול החטאים בנפשותם כתיב ובערת הרע מקרבך, ודע לך כי נפשי הצלתי, והוא ברחמיו יעביר גילולים מן הארץ וכו'. ויתמו חטאים מן הארץ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, עכ"ל.

וכן הוא הדבר בנידון דידן דברחובות העיר נושבים כל הרוחות הרעות והכל מקולקל ומושחת, אש בוער ולעינינו הפרוץ מרובה על העומד רח"ל, כל חלקה טובה נשחת לאור היום, או לנו שכך נפלה בחלקינו, ולעינינו שכך רואות, האם כעת הוא הזמן לערוך חשבונות כגון אלו האם אנו פחותי ערך או ראויים אנו להוכיח בשער, אדרבא בזמן שהאש יוקד הקטן יאמר גדול אני, והחלש יאמר גבור אני, העיקר הוא בשעה זו להרבות כבוד שמים ולהרחיב גבולי הקדושה, כדי לעשות נחת רוח לבוראינו, שזה תכלית ומטרת יצירת האדם בעולם הזה.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח במוסר תוכחת, ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לשם שמים אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק "אור לישרים" בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לשם שמים, ונשא עליהם משלו ויאמר, כי בעיר אחת קטנה, שלא הי' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער, והגגות מכוסים בתבן, והי' שם איש ואשתו שהיו דרים בעלי' תחת הגג.

פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין היה בעלה ניעור והיה לו נר דלוק וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו

עליהם בנפשינו להצילן, האם במצב כזה שטובעים בספינה בלב ים בגלל שהזולת קודח בזה חור שייך בכלל לומר שמפאת פחיתת ערכינו אין אנו חייבים להתקומם נגדו רק נעמוד מנגד בלי מעש, הלא פתי הוא זה שאומר כן או אפילו חושב כן.

ועוד י"ל דשמעתי בשם הרה"ק מוה"ר צבי מרידניק זצ"ל בעת שכמה מכת המתחדשים רצו לייסד ברודניק בית ספר לפי רוח הזמן ונודע לו הדבר ברגע האחרונה קודם שנסע אז לדרכו, ועלה על הבימה וישא משלו ויאמר, איש עני ונבזה עבר פעם במסע נדודיו דרך עיירה אחת וראה כי פרצה אש ואחזה בבית אחד, וירא כי אנשים עומדים שם בשלוות נפש ואינם מתעוררים להזעיק את אנשי העיר להציל את עצמם, ויחשוב בלבו אם יפתח פיו ויצעק להודיע לאנשי העיר על דבר שריפה הלא ילעיגו לי, מה לך שפל ונבזה בעסק השריפה, היש לך חלק ונחלה בעיר הזאת, ושוב החליט בדעתו יעבור עלי מה, אש בוער והאנשים בחזקת סכנה לא אוכל לעבור על כך בשקט, והתחיל לקרא בקול לעורר אנשי העיר מתרדמתם, וסיים כ"ק אאמו"ר בלבת קדשו, יהודים יקרים אש בוער הצילו את נפשתיכם - ואכן חפץ ה' בידו הצליח לבטל מזימות אנשי רשע.

חייבים להכנס במחלוקת כדי למחות בידי עוברי עבירה

מהר"ם חגי"ז בספרו אלה המצוות מצוה תקמ"ז וז"ל: **מצוה על כל יחיד ויחיד להוכיח את חבירו, אפילו קטן לגדול שרואה בו דבר שאינו הגון, חובה עלינו להסיר המכשול מלפניו, כי הוא ג"כ תחת סוג לאו שבכללות דלפני עור לא תתן מכשול וכו', דכל מחלוקת ופירוד שהוא לשם שמים ולמחות בידי עוברי עבירה, אין זהו נקרא בעל מחלוקת, כאשר דמו ההמוניים הבהמיים אשר דרך ה' לא ידעו. ואת הישרה יעקשו, ובכל עת וזמן שרוצים ללכת בשרירות לבם הרע תפסו להם הדרך שדרכו בו אנשי הענתות, להכות בלשונם את הבא להועיל להם ולהסיר המכשול מפניהם ואומרים עליו שהוא בעל מחלוקת, ושהוא עובר ומתעבר על ריב לא לו**

לְכֹלֶם, שְׂיִקְיָם בְּכֶם הַמִּשְׁנָה מִסַּכֶּת אָבוֹת (פְּרָק ה' מִשְׁנָה י"ח): "כָּל הַמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּיּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל דְּו. מִשְׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּיּים, זְכוֹת הַרְבִּיּים תְּלוּי בּוּ".

מִשְׁה רַבִּינוּ ע"ה הַבְּטִיחַ!

וְזֶה לְשׁוֹנוּ הַקְּדוֹשׁ: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא סְפֵר בְּפִמְדְּבַר פְּרָשַׁת נְשֵׂא (דף קכ"ד ע"ב):

"וְהַמְשַׁבְּלִים יְזַהֲרוּ כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ", בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיְהוּ סְפֵר הַזֶּהָר, מִן זוֹהַרָא דְּאִימָא עַלְמָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנָא דְּחַיִּי דְּאִיְהוּ הַאי סְפֵר הַזֶּהָר יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן "ה' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עֲמוּ אֶל נְכָר".

מִשְׁה רַבִּינוּ עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם" מְאִילְנָא דְּחַיִּי, דְּאִיְהוּ סְפֵר הַזֶּהָר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

פְּרוּשׁ: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטֵעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סְפֵר הַזֶּהָר, עַל דְּו צְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנִתְמַסֵּר לְמַעַן הַגְּאוּלָּה, וְנִתְקַדַּשׁ בְּתוֹרָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, וְאִם אֶתָּה עוֹשֶׂה כֵּן, אֲשֶׁרִיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדְאֵי תַכְרָךְ נְגָאֵל, וְיִהִי רְצוֹן שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזֹּכִים הַמְאֲשָׁרִים, שֶׁהַמְשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עֲלֵינוּ - "בְּזָכוֹתֶיךָ הַגְּעֵתִי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תְּנוּ לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינֵה הַקְּדוֹשָׁה, לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרָם לְפִדּוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלְמַדּוּ בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְכָךְ גַּלְדָּא פְּלַנּוּ כְּפִתְחָא יַחַד לְקַבֵּל אֶת אוֹר פְּנֵי מְלָךְ הַמְשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמוּן.

הַשׁוֹלְחָן וְנִדְלַק כָּל הַבַּיִת וְנַעֲשֶׂה שְׂרִיפָה גְדוּלָה, וְכַמְעַט נִשְׂרַף כָּל הָעִיר וּבְקוֹשֵׁי גְדוּל הַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ וְנַפְשׁוֹ אֶשְׁתּוּ וְלֹא נִשְׂאָר לָהֶם כִּי אִם גּוֹיִיתִם. - רֵאוּ נָא הַשׁוּטָה הַזֶּה, שֶׁבִּשְׂבִיל שֶׁהַשׁוֹמֵר לֹא הַכְרִיז בְּלִבְּ שְׁלָם, לֹא רָצָה לְשׁוּעַ לְדַבְּרֵי וְהִנִּיחַ לְשׁוּף אֶת בֵּיתוֹ בְּאֵשׁ, כִּי הַדָּבָר הַזֶּה שֶׁהַמּוֹכִיחַ מִזְהִיר אֶת הָעַם, שִׁיעוּבוּ מֵעֲשִׂיהֶם הַרְעִים דָּאֵם לֹא כֵן יִפְלוּ בְּגִיהֶם אֲשֶׁר שֵׁם יִשְׂרָאֵל אֶת גּוֹיִיתֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "הִנֵּה יוֹם בּוֹעֵר כְּתוֹנָר" וְגו', וְהַשׁוֹטִים יִדְמוּ בְּשִׂבִיל שֶׁהַמּוֹכִיחַ אֵינוֹ מוֹכִיחַ לְשֵׁם שְׁמַיִם אֵין נּוֹתֵנִים לֵב לְדַבְּרֵי עַד שֶׁבָּאָה הַשְּׂרִיפָה עֲלֵיהֶם, הֵלֵא אֵין לָךְ שְׁטוֹת גְּדוּל מַזָּה, עַכְתָּ"ד, וּדְפַח"ח.

אֶשְׁתּוּ אוֹלֵי חַס וְשְׁלוֹם יִפּוֹל נִיצוּץ אֶחָד מֵהֵנָּה וְתִשְׂרַף כָּל הַבַּיִת כּוֹלוּ, עוֹדָה מִדְּבַר עֲמוּ בֹא שׁוֹמֵר הָעִיר וְהַכְרִיז לְהַזְהִיר הָעַם לְהַשְׁגִּיחַ עַל הָאֵשׁ וְהַנְּרוֹת שֶׁלֹּא תִגְרוּם לִידֵי שְׂרִיפָה חַס וְשְׁלוֹם, אִמְרָה הָאֵשׁ לְבַעֲלָהּ, שִׁמְעֵנָּה נָא וְרֵאָה מַה שֶׁהַשׁוֹמֵר מַכְרִיז לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַנֵּר שֶׁלֹּא יִגְרוּם לִידֵי סַכְנָה, וְהוּא הַשִּׁיב לָהּ, שׁוּטָה שֶׁבְּעוֹלָם, וְכִי סַבּוּרָה אֶת שֶׁבִלְב שְׁלָם הַכְרִיז הַשׁוֹמֵר כֵּן, הֵלֵא אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאִינוּ מַכְרִיז אֵלֶּא בְּשִׂבִיל שֶׁהַקֹּהֵל נּוֹתֵנִים לוֹ מִמּוֹן שִׁיכְרִיז כֵּן, וְאֵילוּ הֵיוּ נּוֹתֵנִים לוֹ מִמּוֹן שִׁיכְרִיז שִׁיעִיתוֹ הָעִיר גַּם כֵּן ה' מַכְרִיז, עַל כֵּן אֵין אֲנִי פּוֹנֵה לְדַבְּרוּ כָּלֵל, וְהַלֵּךְ לִישׁוֹן וְהִנִּיחַ הֵנָּה דְלוּק, וְכַאֲשֶׁר פִּתְרָה כֵּן ה' וְנִפְל הֵנָּה עַל

השמטה לדרך ט"ו

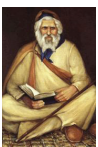

אספר ספור נפלא מהמקובל האלוקי המלובן רבי **יצחק אלפיה** זי"ע בנן של קדושים ומקבלים תלמידי הרש"ש הקדוש בשיבת בית א-ל תובב"א, שפעל רבות לזכות את הרבים ולהציל את כלל ישראל מגזרות קשות [והנה בידיות מפלאה עם המקובל הצדיק הנסתר ראש הל"ו רבי **מנחם מנשה** זי"ע בעל **אהבת חיים**, שכן אמר עליו בעל ההילולא הצדיק רבי **מרדכי שרעבי** זי"ע], ובזמן מלחמת העולם השנייה ובזמן שכל יושבי ארץ הקודש היו בפחד גדול, הלא להתפלל ולעשות תיקונים על קברי צדיקים.

אמרו רבותינו ז"ל: כל המודה על נסו זוהה ועושים לו נס אחר.

על כן נספר עוד ספור מה גרם למפלת הגרמנים במזרח התיכון ובעולם כולו, ומי באמת, עצר את הגרמנים בשערי ארץ ישראל? איך הצבא האנגלי החלש, גרש את הגרמנים ימ"ש ב- "אל-עלמיו"?

בימי המלחמה העולמית השנייה, כאשר צבאות הגרמנים התקרבו לגבולות מצרים והגיעו אל "אל עלמיו", היתה אז סכנה חמורה לכל המזרח התיכון ובפרט לישוב היהודי בארץ הקודש, מפלישת הגרמנים ימ"ש, נקל לתאר כי הערבים וכל צוררי ישראל הרימו ראש והיו מאימים: בעוד כך וכך ימים יעשו פליה בשונאיהם של ישראל רח"ל. אז נערכו תפלות בקרב כל שכבות הצבור לאלקי השמים לחוס על פליטת עמו ישראל.

במצרים עצמה עברו הערבים והצוחרים ימ"ש מאיומים למעשי פרעות. הארמנים ושאר העדות הנוצריות נכנסו בעיר "דמנהור" לגבול מצבת קבורת הרב הקדוש המלמד בנסים צדיק יסוד עולם האדמו"ר רבי **יעקב אביחצירא** זי"ע"א, הוציאו את ספר תורה המקדש מן ההיכל, ובעוונות רקסוהו ושפרוהו, ה' ירחם.

באותו ערב חלם רבנו יצחק אלפיה זצ"ל, והנה בחלומו איש לבוש בגדי חכמים בא אליו ואמר לו: מדוע אתה נוהג לעשות למודים על קברי הצדיקים ואלי איך בא? ויאמר לו רבינו, ומי אדוני כי אדעהו? ויענהו אני יעקב אביחצירא. והיכן קבור מר? ויאמר לו בדמנהור אשר במצרים, ועתה מהרה חושה אל תעמד! כי בזה תלויה הצלת עם ישראל!!!

מיד התעורר רבנו ומהר לבית הכנסת "בית אל" בעיר העתיקה וספר את חלומו לחבריו המקבלים: הידעתם מי הוא הרב הצדיק הזה הבא אלי בחלומי? ויענהו: הלא הוא הצדיק המפרסם בכל ערי המערב, מחבר הספרים הקדושים "פתוחי חותם", "יורו משפטיך ליעקב", "מחשף הלבן" ועוד...

לאחר תפילות שחרית, הלך רבנו יצחק אלפיה עם שנים מדידיו הרבנים אל מושל המחוז כדי לקבל אשור נסיעה למצרים. עצרם השומר העומד בפתח ושאלם: - לאן פניהם מועדות? ענוהו - אל המושל.

- היש לכם הזמנה או אשור לגשת אל המושל? ענוהו לא. ותכף ומיד גרשם.

אף רבנו לא זו ממקומו, ועמד בעקשנות שהוא יראה פני המושל ויהי מה, עד שממשרדו של המושל ירד קצין גבוה, וכשמעו בקשת הרב, חזר אל המושל ומסר לו את בקשתו של הרב.

דקות ספורות עברו והקצין בא בהוראת המושל כי רבנו יעלה לבדו, המושל קבל את הרב בכבוד רב ושמע בסבלנות את החלום ובקשת הרב, כי ינתן רשות למנון יהודים לנסע למצרים כדי להשתטח על מצבת קבורת הרב רבי יעקב אביחצירא זצ"ל, ובזכותו הגרמנים יברחו מהחזית.

ענה המושל: כיום אף אזור אינו יכול לעבור למצרים, ורק רכבות חיילים נוסעים בכל יום למצרים ישר לקו החזית, ולכן אין שום אפשרות לתת אשור מעבר. אף הוא מציע כי הרב לבדו יבא לתחנת הרפכת ויעלה לקרון יחד עם החיילים, ואם לא תפס בדירה, הרי טוב ויוכל להגשים את חלומו.

מיד חזר לחבריו הרבנים שחכו לו בצפיה, וכששמעו את דברי המושל אמרו לרבנו: דחה אותך המושל בדברים בעלמא, כי איך תפנס לקרון מלא חיילים ולא רגישו בך? ויש סכנת נפשות בדבר ולכן אל תעשה זאת, שב ואל תעשה עדיף.

אף איש פרבנו לא יחת ולא יפחד! כי בידעו מעלת הצדיקים וזכותם, ידע נאמנה כי זכותם גדולה מרשיון מעבר ומחיילים ומשמרותם. ולכן, למחרת בבקר לקח את טליתו ותפיליו ובא לתחנת הרפכת על מנת לעלות לקרון. בעודו עומד נגשו אליו שני קצינים ושאלו לשמו ומיד העלוהו לקרון הרפכת וישבו משני צדדיו, עד הגיעם למצרים לעיר קהיר. אז הביאוהו לשכונת היהודים ונעלמו.

רבינו נכנס לבית המדרש "כתר תורה". תמהו החכמים הלומדים שם: היכן שזה הוא הרב יצחק אלפיה מירושלים? כיצד הגיע למצרים בימים הסורופים האלה?

בשמעם את חלומו ואיך זכות הצדיק פמהר"ר רבי יעקב אביחצירא זיע"א עמדה לו להגיע בשלום עד קהיר, אספו מיד מצרכי מזון, ועשרות רבות נסעו לעיר דמנהור למצבת קבורת הצדיק, ואז להצלחת עמו ישראל ולהצילם מידי האויבים והשונאים ובפרט הגרמנים, למדו פעמיים את סדר "תענית הדבור", עם שבעת פורתי ברית, הקפת המצבה ושאר תיקונים, לילה ויום בלי הפסק.

בלילה השלישי, יצא אחד מהלומדים לחוץ, וראה והנה העיר כולה אורות, וקול העם בתרועות שמחה (בזמן המלחמה היתה אפלה חמורה עקב העוצר).

הוֹבֵרֵר כִּי הַגְרָמָנִים בְּרָחוּ מִן הַחֲזִית, וַיֵּד הָאֲנָגְלִים עַל הַעֲלִיוֹנָה. וְנִכְנַס לְבָשָׁר לְכָל הַלְוֹמָדִים. מִיַּד קָרְאוּ הַלֵּל וְעָשׂוּ שְׂמֹחָה גְדוֹלָה וַיְהִי הַדְּבָר לְנֶס. וְסִפֵּר רַבֵּינוּ יִצְחָק אֶלְפִיָּה זצ"ל, כִּי בְשַׁעַת הַלִּימוּד רָאָה הָאֲרָה גְדוֹלָה בּוֹקַעַת מִמְצַבֶּת קְבוּרַת רַבֵּינוּ הֶרֶב יַעֲקֹב אַבִּיחֲצִירָא זִינְע"א וְכַעֲיִן עֵמוּד אֵשׁ יִצָּא מִקְבְּרוֹ זִינְע"א. [רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבִּיחֲצִירָא זצוק"ל נִתְבַּקֵּשׁ בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה בְּ-כ' בְּטַבַּת תר"מ שְׁנַת צְדִיק כַּתְמ"ר יִפְרָח, וְטָמֹן בְּדַמְנַהוּר שְׁבַמְצָרִים, וַיֵּשׁ מְסַרְתָּ שְׁהִיא אֶרֶץ אֲשֶׁן שְׁנַתְקַדְשָׁה עַל יְדֵי יַעֲקֹב אַבִּינוּ ע"ה]. (מִסְפָּר "אוֹר חֲדָשׁ וְצַמַח צְדִיק" שֶׁל הֶרֶב יִצְחָק אֶלְפִיָּה זצוק"ל - שְׁהוּבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי הֶרֶב דְּוִד הַוְדִיּוֹף ז"ל חֲתָנָא דְּבִי נְשִׂיאָה הָאֲדָמוֹר רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַבִּיחֲצִירָא ז"ע - הַסִּיפּוֹר הַנ"ל קָרָה לִפְנֵי 56 שָׁנָה בְּמַצְרַים וְשִׁינָה אֶת פְּנֵי הָעוֹלָם, כֹּאשֶׁר הֵנָצִים יו"ש, הַתְּחִילוֹ

להפסיד ולשגת במהלך מלחמת העולם השניה. - לא תמצאו את הסיפור הזה בספרי ההיסטוריה! הנס שגרם למפולת הגרמנים במזרח התיכון ובעולם כולו. מי באמת, עצר

חיינו היו קודש למען הזולת, והרבה לדאוג לנצרכים. פעולתו המפורסמת ביותר היתה שביוזמתו קיימו מדי שנה "תענית דיבור" ציבורית בימי 'השובב'ים', מנהג הקיים עד ימינו בבתי כנסת רבים. בשנת תרצ"ו חלה אנושות, ובחשדי ה' קם ממיטת חוליו והוציא לאור את הספר "ריח ליצחק" שהוא מתורת מור אביו. **חיבוריו:** קונטרס היחיאלי שלושה חלקים: א. בית ה' - הנהגת בית הכנסת. ב. בית עולמים - בענייני מיתה וקבורה. ג. בית האדם - חובת ההודאה על הבית ותיקון חנוכת הבית. כולל דיני מזוזה ומעקה; אור חדש וצמח צדיק כשם החברה שהקים. **מבאר** מעלתו הגדולה של תענית הדיבור, ודרשות שנשא הרב במעמדים אלו, "יאיר נתיב" מבאר את הצורך והחיוב ללמוד את כל התורה, ובסופו כתב לוח הלימודים (מחולק);; אהבת ה' איסור שינוי המנהגים. שיח יצחק. **ספרים** רבים כתב, אך רובם אבדו בשנות תש"ח, בנפול העיר העתיקה ביד הערבים. נפילת העיר העתיקה ציערה עד מוות את רבנו, ועיקר צערו היה על צער וגלות השכינה. מתוך צער זה נפל למשכב, ובחודשים האחרונים לימי חייו היה

י. הצה"ק המלוב"ן רבי יצחק אלפיייה: **אחד** מפעולות המפורסמות ביותר היתה, שביוזמתו קיימו מדי שנה "תענית דיבור" ציבורית בימי 'השובב'ים', מנהג הקיים עד ימינו בבתי כנסת רבים. **הצה"ק המלוב"ן רבי יצחק אלפיייה** היה מגדולי חכמי ארם צובא בדור הקודם. נולד בעיר חלב בשנת תרל"ח לאביו הצה"ק המלוב"ן רבי **יעקב חיים ישראל** ז"ע, אשר כמעט רוב ככל רבני חלב היו מתלמידיו בנגלה ובנסתר. **יחוסו** הרם מגיע עד דוד המלך ע"ה, שכן אמו היתה ממשפחת דָּן המפורסמת. עלה לארץ ישראל עם אביו וזקנו בשנת תר"ן, קבעו משכנם בעיר העתיקה, ומיד התקבלו לשיבת המקובלים "בית אל". סבו לימדו את אומנות השחיטה ועליה היתה פרנסתו, ואף שהתמנה בשנת תרס"ז כחבר בבית הדין, לא מצא בזה סיפוק רוחני, כי הוא חיפש דרכים כיצד לקרב את המוני בית ישראל לעבודת ה'. לכן התפטר ממשרה זו, ויסד את חברת "אור חדש וצמח צדיק" בבית הכנסת של בית החולים "משגב לדך" בירושלים, ששם היתה ספרייתו הכבירה של הרב "שדי חמד" ז"ל.

את הגרמנים בשערי ארץ ישראל? איך הצבא האנגלי החלש, ניצח את הגרמנים ימ"ש ב-"אל-עלמין"?)

הצה"ק המלוכין רבינו יעקב אביחצירא זצוק"ל נתבקש בישיבה של מעלה ב-כ' בטבת תר"מ-שנת צדיק כתמ"ר יפרח.

הצה"ק רבינו יעקב אבוחצירא זיע"א השאיר אחריו ארבעה בנים צדיקים קדושים וגדולים מלומדים בפרד"ס: רבי מסעוד, רבי אהרון, רבי אברהם ורבי יצחק. בנו של רבי מסעוד הוא רבי ישראל אבוחצירא שנודע לימים כ"בבא סאלי".

ספרים רבים חיבר הצה"ק המלוכין רבינו יעקב אבוחצירא זצוק"ל, - מספריו: "פתוחי חותם" - פירוש על חמישה חומשי תורה, "מחשוף הלבן" - פירוש נוסף על התורה מלווה בהסברים מהקבלה, "מעגלי צדק" - פירוש לתנ"ך עיקר הספר עוסק במזמור קי"ט בתהלים. "אלף בינה" - פירוש על תהלים עם התמקדות במזמור קי"ט, "יורו משפטיך ליעקב", "שו"ת בגדי השרד", פירוש על דרך הקבלה על הגדה של פסח, "גנזי המלך" - ביאור על תחילת ספר בראשית ועל השבת, "שערי תשובה" - ביאור המילה, "תשובה בקבלה", "שערי ארוכה", "ספר מוסר לימים נוראים ולחודש תשרי", "לבונה זכה" - חידושים על התלמוד מסודר לפי פרשות השבוע, "יגל יעקב", "ציוטים של רבי יעקב וצאצאיו", "דורש טוב" - שבע עשרה (בגימטריא טוב) דרשות על נושאים שונים.

עוד סיפור יפה מגדולתו:

מעשיות רבות סופרו על גדולתו של הצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא, ונספר סיפור אחד נפלא:

עוד מסופר על גודל קדושתו של מו"ר זיע"א כי פעם התארח אצל יהודי ירא שמים, והיהודי הזה עשה סעודה גדולה לכבוד רבי יעקב אבוחצירא. הביאו עופות, הביאו אוכל. כשהביאו את העופות שאל רבי יעקב אבוחצירא את בעל הבית: "מי שחט את העופות האלה?", אמר לו: "מחילה רבינו, באף מקום כבודו לא שואל את השאלה הזאת, מה קרה שאצלי כבודו שואל את זה?". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא: "שאלתי אותך, תענה לי". אמר לו: "יש לי בנים יראי שמים שלקחו את העופות לשחיטה". שאל: "מי מהם לקח את העופות לשחיטה?". כל הבנים על פי הסדר אומרים "לא אני", עד שהגיעו לבן האחרון שאמר: "לא היה לי זמן אז שלחת את המשרת".

המשרת היה יהודי עם הארץ, שלא ידע בין ימינו לשמאלו. אמר רבי יעקב אבוחצירא: "תקראו למשרת". הם קראו למשרת, ורבי יעקב אבוחצירא שאל אותו: "תגיד, אתה לקחת את העופות לשחיטה?", ענה לו: "כן". אמר לו רבי יעקב

מועט וקרא את הפסוק "שויית ה' לנגדי תמיד" בכוונה עצומה, הניח ראשו על הכר ומסר נפשו בטהרה לשורשה העליון.

נפטר כ"ו אלול תשט"ו, ומנוחתו כבוד בירושלים.

מרותק למיטה. למרות זאת לא פסק פומיה מגירסא ולא ביטל תפילה בציבור (התקיים מנין בביתו). ביומו האחרון אמר רבנו את הוידוי וקריאת שמע, ולאחר דקות ספורות החל לגסוס. מנין תלמידי חכמים ניצבו סביב מיטתו והחלו לקרוא קריאת שמע. לפתע התרומם רבנו

אבוחצירא: "מי שחט אותם?", אמר לו: "כבוד הרב, אני מצטער, הלכתי לכל השוחטים אף אחד לא היה בבית. היה באותו זמן עצירת גשמים וכולם הלכו להתפלל, אז אמרתי מה יש, גם אני יודע לשחוט, אז לקחתי סכין וחתכתי את כולם והבאתי". אמר לו רבי יעקב אבוחצירא לבעל הבית: "אתה רואה מחר תעשה שוב סעודה, תכשיר את הכלים, ונעשה סעודה חדשה להודות לקב"ה שהציל אותנו מאכילת טריפה".

ונתקיים מאמר חז"ל דאין הקב"ה מביא תקלה על ידי צדיקים (רש"י חולין דף ו; תוספת יום הכפורים יומא - דף פ"ו ע"ב).

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו **למאה מיליון שנה תורה**, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, **תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה**. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, **תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה**. -

ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. **תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה**. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].